

آبزرور:

زمان تجدیدنظر در روابط انگلیس با عربستان فرارسیده است!

یک روزنامه انگلیسی با نفرت انگیز خواندن حکومت عربستان سعودی، خواستار تجدیدنظر در روابط لندن با ریاض شده است. گاردین مطلب خود را با اشاره به افت شدید قیمت نفت و عکس‌ای از «سلمان بن عبدالعزیز» پادشاه عربستان و «محمد بن سلمان» ولیعهد وی، آغاز کرده و می‌نویسد: در شرایطی که انگلیس از لحاظ انرژی بیش از گذشته به خود متکی شده زمان آن فرارسیده تا در روابط با یک رژیم نفرت‌انگیز تجدیدنظر شود. در ادامه این مطلب که در شماره روز یکشنبه روزنامه گاردین که با نام «آبزرور» توزیع می‌شود، آمده است: دلیل اولیه کاهش چشمگیر قیمت جهانی نفت، کاهش سطح تقاضا به دلیل همه گیری ویروس کرونا است اما عوامل دیگری هم از قبل وجود داشتند که در این موضوع تأثیرگذار بودند؛ عواملی مانند جنگ بر سر قیمت نفت بین عربستان سعودی و روسیه، تولید بیش از حد که سبب مازاد عرضه نفت خام و کمبود شدید ظرفیت انبار و ذخیره کردن نفت منجر شده است. این روزنامه در ادامه به روند کاهش اتساک انگلیس به نفت وارداتی از عربستان اشاره کرده و می‌نویسد: بنا بر اطلاعات شبکه ملی برق، بریتانیا هفته گذشته ۱۸ روز متوالی به برق تولیدی از زغال سنگ اتکالی نداشته که این یک رکورد تازه است. بریتانیا همچنین در تاریخ ۲۰ آوریل درباره تولید برق از طریق انرژی خورشید رکورد جدیدی زد. این پیشرفت‌ها در زمینه آینده‌کاری از کربن به خاطر قرظینه ناشی از بیماری کووید-۱۹ (ویروس کرونا) سرعت گرفته است البته احتمال عقبگرد وجود دارد اما نسل انرژی پایدار و اهمیت سرنوشت‌ساز آن در مقابله با بحران اقلیمی یکی از حوزه‌های بسیاری است که تغییرات امروز را می‌تواند به سمت تغییرات دائمی و اساسی در آینده «پس از نفت» سوق دهد. وابستگی بریتانیا به نفت خام سعودی بعد از انقلاب ۱۹۷۹ (۱۳۵۷) ایران افزایش یافت اما کشف‌های نفتی در دریای شمال این موضوع را تغییر داد و اغلب نفت وارداتی بریتانیا از نروژ وارد می‌شود و فقط ۳ درصد از طریق عربستان سعودی تأمین می‌شود.

آبزرور در ادامه به روابط لندن و ریاض اشاره کرده و می‌نویسد: روابط ناکارآمد و اغلب خجالت‌آور بریتانیا با عربستان سعودی که یکی از بزرگترین تولیدکنندگان جهانی نفت است باید بخشی از ارزیابی مجدد دوران پساکرونا باشد. به نوشته آبزرور، با وجود کاهش نیاز انگلیس به نفت وارداتی، دولت‌های متوالی در انگلیس، همچنان به تقویت و توسعه روابط با سعودی ادامه داده‌اند. دلیل اصلی این موضوع میل شدید ریاض برای تسلیحات است. طبق تحلیل «کارزار مخالفت با تجارت تسلیحات»، شرکت بی‌ای‌ای (BAET) بزرگترین شرکت تسلیحاتی انگلیس) حد فاصل سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۹، پانزده میلیارد پوند سلاح به عربستان سعودی فروخت. گفته می‌شود که هزاران شغل در بریتانیا به این فروش‌ها وابسته است. آبزرور در ادامه با اشاره به مواردی همچون جنگ یمن، سرکوب شیعیان، ماجرای قتل خاشقچی و ... می‌نویسد: اگر نفت و تسلیحات از معادله برداشته شوند، چه چیزی باقی می‌ماند که انگلیس به یک رژیم غیر دموکراتیک و شبه فئودال که در موضوع نقض حقوق بشر، سرکوب اقلیت شیعه، تبعیض سیستماتیک علیه زنان بدنام است، همچنان متعهد بماند؟ این رسانه انگلیسی، در ادامه به اقدامات عربستان سعودی علیه ایران اشاره کرده و می‌نویسد: با وجود اصلاحات گسترده‌ای که در عربستان در حال انجام است اما به نظر می‌رسد که ریاض برای تحقق آرزوهای خود ناتوان است. تروریسم، ترویج بی‌ثباتی و بی‌عدالتی مشکلات بزرگی برای ریاض هستند که به نظر می‌رسد نه تنها در بریتانیا بلکه در بسیاری از کشورهای اروپایی و حتی آمریکا بر سر حمایت از رفتار سعودی‌ها اختلافات جدی به وجود آمده است.

واکاوای ابعاد اختلافات داخلی ترکیه و اختلاف در حزب اردوغان

پارکشی علیه سلطان سالاری

شراد گلزاری

ترکیه یکی از کشورهای است که طی یک دهه گذشته فراز و فرودهای بسیاری را در عرصه سیاست داخلی و خارجی تجربه کرده است. این کشور معروف به کودتاهای پی در پی است و آخرین مورد آن در ۱۵ جولای ۲۰۱۶ رخ داد که البته همچنان ابهام‌های زیادی در مورد آن باقیست؛ چراکه بسیاری از تحلیلگران و مفسران معتقدند که این کودتا یک تئاتر از پیش نوشته شده بود. به یاد دارم که حدود یک ماه قبل از کودتا، زمانی که در آنکارا بودم، اعتراض‌هایی از سوی طرفداران احزاب کرد در یکی از خیابان‌های فرعی منتهی به بلوار آتاترک رخ داد و عده‌ای از معترضان که طرفدار حزب دموکراتیک خلق‌ها (HDP) بودند دستگیر شدند و مابقی هم با برخورد پلیس یا متفرق شدند یا پس از ضرب و شتم چاره‌ای جز متفرق شدن نداشتند! کمتر از یک هفته کمی بالاتر از محل اقامت‌م شاهد آن بودم که یکی از دفاتر حزب دموکراتیک خلق بسته شد و چند روز بعد خبر بازداشت صلاح‌الدین دمیرتاش (رهبر حزب دموکراتیک خلق‌ها) بر خروجی

خبرگزاری‌های ترکیه و روزنامه‌های صبح این کشور قرار گرفت. کمی بعد که کودتا انجام شد، یکی از خبرنگاران روزنامه واشنگتن پست علناً در توییت خود اعلام کرد که کودتای ۱۵ جولای پرده‌ای از نمایش کارگردان منطقه، یعنی اردوغان است! در آن زمان هیچکس فکر نمی‌کرد که قرار است معروف به کودتاهای پی در پی است و ترکیه رخ دهد، اما شکی وجود ندارد که کودتای جولای ترکیه نه تنها اردوغان و حزب عدالت و توسعه را تضعیف نکرد بلکه باعث تقویت موضع این جریان و تضعیف سایر احزاب شد. بدون تردید باید فضای پساکودتای جولای را نقطه عطفی در تاریخ سیاسی ترکیه دانست؛ چراکه علاوه بر دستگیری‌های گسترده و «حذف مهرهای مزاحم» از سوی دولت، اردوغان فضا را برای مهبیا و عملیاتی کردن یک ضد حمله شدید و آنی فراهم دید و در وهله اول مانند صاعقه بر جریان «فتح‌الله گولن» یا همان نورچی‌ها که ارکان مهم آموزشی و تربیتی ترکیه را سال‌ها در اختیار داشتند، فرود آمد و حتی در این مسیر آمریکا را زیر فشار قرار داد تا بتواند زمینه استرداد گولن به آنکارا را فراهم کند که تاکنون میسر نشده است. پس از بایکوت گولن و بازداشت

کارمندان، ارتشی‌ها، پلیس، مقامات امنیتی و غذایی و حتی اساتید دانشگاه و روزنامه‌نگاران؛ به یکباره تئوری‌های مختلفی در مورد آینده ترکیه، اردوغان و حزب عدالت و توسعه مطرح شد. عده‌ای بر این عقیده بودند که اردوغان با ابزار منیع از کودتا و نتایج آن می‌تواند سال‌های سال مخالفان خود را به حاشیه براند و حتی به بسیاری از آنها مجال فعالیت‌های سیاسی یا اقتصادی را ندهد. این عده معتقد بودند که مردم ترکیه با حضور در خیابان‌ها و میادین توانستند کودتای جولای را متوقف کرده و کودتاجیان را شکست دهند و به همین دلیل پایگاه اجتماعی اردوغان را محکم‌تر از گذشته ارزیابی کردند. در مقابل، طیف دیگری معتقد بودند که اردوغان فقط می‌تواند در کوتاه‌مدت در نهایت میان‌مدت این روند را به نفع خود مهندسی کند و بالاخره در یک نقطه مجبور به عقب‌نشینی و توقف می‌شود که به نظر وضعیت فعلی بر ایند هر دو نظر است؛ اما مخالفان وی کمی مهمتر و بانفوذتر از گذشته هستند.

یک جناح جوان یا جدید وارد ساختار سیاسی ترکیه شده یا همانند آمریکا یک تاجر خبره با عقبه مالی بسیار قوی و گسترده وارد ساختار قدرت شده، بلکه منظور ما شخصی هستند که امروز لب به اقتصاد از اردوغان و سیاست‌های حزب عدالت و توسعه گشوده‌اند. به عنوان مثال همین چند روز پیش کمال قلیچداراوغلو، رهبر حزب اپوزیسیون مردم جمهوریخواه در مصاحبه تلویزیونی مستقیماً به رئیس جمهوری ترکیه حمله و اعلام کرد که سیاست‌های مستبدانه و نادیده‌انگاره رجب طیب اردوغان، درباره حقوق شهروندان به افزایش فقر، جهل، ظلم و ستم و مشکلات اقتصادی، مالی و اجتماعی منجر شده

تجزیه به عدالت، توسعه مخالفان!

اینکه می‌گوییم مخالفان اردوغان و سیاست‌های او مهمتر و بانفوذتر از گذشته هستند به این دلیل نیست که

است. قلیچداراوغلو اردوغان را مسئول اشتباهاتی در طول مدیریت شیوع کرونا در ترکیه دانست و در کمال ناپاوری با لحنی تند گفت که اردوغان طوری رفتار می‌کند که گویی در همه چیز متخصص است در حالی که نادان است! اشتباهات فاحش او و تاخیر در اتخاذ اقدامات لازم و فوری منجر به شیوع کرونا در سراسر کشور شد. این اظهارات اگر چه از سوی رهبر اپوزیسیون ترکیه علیه رئیس‌جمهور و حزب حاکم مطرح شده اما واقعیت این است که سابقه نداشت که تا به امروز این انتقادات با به این حد تند و تیز شود. این روند فقط محدود به قلیچداراوغلو نمی‌شود بلکه هم‌حزبی‌ها و هم‌قطاران اردوغان که روزی همه آنها دور یک میز در حزب عدالت و توسعه می‌نشستند هم علیه او قیام کرده‌اند. اواخر آذرماه سال گذشته (۱۳۹۸) بود که یکباره خبر تأسیس یک حزب سیاسی از سوی احمد داوود اوغلو (وزیر خارجه و نخست‌وزیر پیشین ترکیه) تعجب همه را برانگیخت. او که از تلاش‌های اردوغان برای افزایش قدرت ریاست جمهوری در سال ۲۰۱۶ حمایت نکرد، از نخست‌وزیری کنار گذاشته شد و حالا رهبر «حزب آینده» یا «Partisi» است. کمی بعد، در اسفندماه ۱۳۹۸ اتفاق دیگری رخ داد و آن اعلام موجودیت حزبی جدید به نام «حزب دموکراسی و پیشرفت» یا «Deva» بود که باید بگوییم به نوعی باعث سورپرایز شدن حزب عدالت و توسعه و در رأس آن، اردوغان شد.

شاید تأسیس حزب جدید برای اردوغان خطرناک نباشد، اما اینکه پس از داوود اوغلو این بار علی باباجان (سیاستمدار ۵۲ ساله و وزیر اقتصاد پیشین ترکیه) که همین چند وقت پیش از حزب عدالت و توسعه جدا شده است دست به تأسیس حزب می‌زند، به خوبی نشان می‌دهد که مخالفان اردوغان به دنبال آن هستند تا از این طریق نه تنها در انتخابات ۲۰۲۳ با او رقابت کنند، بلکه بتوانند در مدت باقی‌مانده تا انتخابات حزب عدالت و توسعه را تا سر حد ممکن با چالش روبرو کرده و در نهایت ضربه نهایی را وارد کنند.

بدون تردید باید فضای پساکودتای جولای را نقطه عطفی در تاریخ سیاسی ترکیه دانست؛ چرا که علاوه بر دستگیری‌های گسترده و «حذف مهرهای مزاحم»، فضا برای انجام یک ضد حمله شدید و آنی فراهم شد و جریان «فتح‌الله گولن» یا همان نورچی‌ها به صورت کامل حذف شدند

نکته اصلی اینجا است که داوود اوغلو علی باباجان پس از تأسیس حزب‌های خود، رسماً اعلام کردند که آنها خواهان مقابله با فرهنگ «سلطان سالاری» هستند و خواستار تدوین و تصویب قانون اساسی جدید خواهند بود. این در حالیست که اخیراً دولت ترکیه شهردار محبوب شهر مار دین (احمد تورک) را با یکی از گزینه‌های مورد اعتماد خودش جایگزین کرده که اعتراض‌های بسیاری را به راه انداخته است.

از سوی دیگر طبق نظر سنجی که شرکت مطالعات افراسیاطی روزهای ۲۱ تا ۲۸ ماه میلادی گذشته (آوریل) انجام داد، میزان محبوبیت اردوغان رو به کاهش است و هم‌زمان با این امر به دلیل سیاست‌های ناکام در سطح داخلی و خارجی، سرکوب مخالفان و نیز بی‌توجهی به جان شهروندان خود در سایه پاندمی ویروس کرونا اعضای حزبی در حال جدا شدن از حزب عدالت و توسعه هستند. بر همین اساس روزنامه شرق الاوسط اخیراً گزارش داده است که زرمه‌هایی از برنامه‌های اردوغان و حزبی برای برگزاری انتخابات زودهنگام در ماه‌های آتی در محافل سیاسی ترکیه شنیده می‌شود که دلایلش افت محبوبیت و توسعه مخالفان حزب حاکم است. به همین دلیل است که می‌بینیم دولت ترکیه تمرکز خود را به سمت مسائل خارجی سوق داده است که از لیبی و سوریه گرفته تا سومالی و تونس را در برمی‌گیرد و حالا به دنبال منافعش در قاره سیاه می‌گردد.

خبر

النجا: تباری آمریکا و داعش را اطلاع داده بودیم

سختگوی مقاومت اسلامی نجبا در پیامی تصریح کرد که پیش از این بارها اطلاعاتی دقیق در مورد لزوم پاکسازی پناهگاه‌های ایجاد شده از سوی آمریکا برای داعش و مناطقی که در آن تحرک دارند، به دولت و نهادهای مسئول ارسال شده بود. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی النجا، مهندس نصر الشمری با اشاره به اینکه گاهی فشارهای آمریکا و برخی موارد احمال و کم‌کاری مسئولان موجب نادیده گرفتن این اطلاعات شده است، گفت: هزینه این بی‌اعتنایی، شهادت دهه‌ها تن از مجاهدان الحشد الشعبی و نیروهای امنیتی عراق بود. وی افزود: اشغالگران آمریکایی هر گاه احساس می‌کنند که خروج حتمی‌شان از عراق نزدیک شده است، پرونده تروریسم را فعال می‌کنند. مساله‌ای که پیش از این نیز از آن برای تهدید سوء استفاده شده بود. سختگوی نجباء این شیوه حيله‌گرانه را برای مردم عراق بسیار روشن خواند و گفت: همه جان‌فشانی‌ها و

خبر

شورش مرگبار زندانیان در ونزوئلا

مقامات ونزوئلا از کشته شدن دست کم ۱۷ زندانی در پی شورش که در تلاش برای فرار از زندان صورت گرفته بود، خبر دادند. به گزارش رویترز، گارد ملی ونزوئلا در گزارشی اعلام کرده است سرانجام به گروهی از زندانیان مسلح که سعی داشتند از ورودی اصلی زندان لوس یانوس در ایالت مرکزی پورتو گوسا فرار کنند، شلیک کرده‌اند. سپس یکی از افسران با بلندگو با زندانیان مذاکره کرده و آن‌ها را به عقب‌نشینی راضی کرده است. در گزارش گارد ملی ونزوئلا این طور آمده که تصور می‌شود در پی این شورش شمار بیشتری از زندانیان در داخل زندان جان خود را از دست داده‌اند و شمار ۴۰ قربانی متصور می‌شود. گفته می‌شود این شورش در پی ممنوعیت آوردن غذا برای زندانیان توسط خانواده‌هایشان در زندان شکل گرفته است که پیش از این در زندان‌های ونزوئلا معمول بوده است. وزیر زندان‌های ونزوئلا ضمن تأیید این شورش

غیبت مشاور امنیت ملی ترامپ در روزهای کرونایی آمریکا

پایگاه اینترنتی شبکه آمریکایی «سی‌ان‌ان» در گزارشی به نقل از مقامات فعلی و پیشین شورای امنیت ملی این کشور نوشت: در دوران همه‌گیری کرونا در آمریکا و در حالی که ترامپ با پیامدهای این بیماری درگیر است، یکی از اعضای کلیدی دولت وی که برای همتایان پیشین رئیس‌جمهور آمریکا در دوران بحران بسیار مفید بوده‌اند، غایب است. بنا بر این گزارش، «رابرت او برابان»، مشاور امنیت ملی ترامپ به شکلی آشکار غایب دولت در روزهای مبارزه علیه کروناست. او مسئولیت‌هایش را در این روزها به دستیاران ارشدش محول کرده و حتی در جلسات کار گروه ویژه کرونا در دولت آمریکا شرکت نمی‌کند. او در مصاحبه با سی‌ان‌ان به غیبت خود در بسیاری از رخداد‌های عمومی کاخ سفید اذعان کرد، اما در عین حال بارها اتهام کم‌کاری، مدعی شد هر روز با دونالد ترامپ برای صحبت در خصوص همه‌گیری ویروس کرونا دیدار و گفت‌وگو می‌کند.

۶۵۰ نفر از زندانیان طالبان در افغانستان آزاد شدند!

سختگوی شورای امنیت ملی افغانستان اعلام کرد که ۹۸ نفر از زندانیان وابسته به گروه طالبان روز گذشته (یکشنبه) از زندان مرکزی پلچرخ در کابل پایتخت افغانستان آزاد شدند که با این افراد شمار زندانیان رها شده طالبان از زندان‌های دولتی طبق گفت‌وگوهای صلح، به ۶۵۰ نفر افزایش یافت. به گزارش طلوع نیوز، جاوید فیصل به رسانه‌ها در افغانستان گفت: روند رهایی زندانیان طالبان ادامه می‌یابد و در روزهای آینده تعداد ۸۵۰ زندانی دیگر این گروه نیز آزاد می‌شوند. فیصل افزود: این زندانیان طالبان با در نظر داشتن سن، وضعیت بهداشتی و زمان باقی‌مانده حبس آن‌ها در تلاش برای ایجاد صلح و مقابله با بیماری کرونا آزاد شده‌اند. طالبان نیز روز شنبه ۴۶ تن از زندانیان افغان از جمله ۳۹ نظامی دولتی را در استان قندوز در شمال این کشور رها کرد و قبلاً در سه نوبت ۶۰ تن از زندانیان دولتی را رها کرده بودند.